

WARUNKI PRENUMERATY:
Miesięcznie z odbiorem na miejscu zł. 2.25. Z odnośnikiem do domu zł. 3.00. Z przesyłką pocztową zł. 3.00. Zagranicą zł. 5. — Cena pojedynczego numeru u sprzedawców gr. 10.

CENY OGŁOSZEŃ: Przed tekstem 40 gr. za wiersz mm., nadesłane i w tekście 30 gr., za tekstem 20 gr., — tabelaryczne 50 pr. drożej, zagraniczne 100 pr. Drobne ogłoszenia 10 gr. za wyraz — Najmniejsze 1 złoty.

SŁOWO CZĘSTOCHOWSKIE

polityczny, społeczny i literacki, poświęcony sprawom miasta Częstochowy i powiatu.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: ul. N. Marji Panny Nr. 32. Tel. 30.

REDAKTOR PRZYJMUJE codziennie od godziny 10 — 11 i 15 — 16.

Nr. 165.

Czwartek 1-go października 1931 roku.

P.K.O. Nr. 307.955

„NIKT NADEMNIIE!”

Wśród nawału kłopotów i trosk, powodowanych przez wciąż trwający kryzys gospodarczy, wśród mimowolnego nastawienia całej uwagi powszechnie w społeczeństwie na sprawy ściśle materialne, związane z koniecznością przetrwania, — jakże donośnym i wnikliwym, jak prawdziwie potrzebnym i koniecznym staje się każdy głos, który poprzez troski i porzeby dnia sięga do rzeczy istotnych i nieprzemijających. Głos taki przywraca miejsce w życiu zbiorowemu należne ideom naczelny, bo wszak historia społeczeństw i państw nie jest nigdy tylko walką o potrzeby materialne grup i klas, ale jest przede wszystkim realizacją idei tkwiących w instynktach i samowiedzy masy robotniczej. Tem większa uwaga należy się takim głosom, pełnym ożywczej treści, jeżeli wychodzą one z ust przywódców, otoczonych czcią powszechną i zasłużonych rzetelnie w służbie idei. Mówimy w tej chwili o mowie prezesa klubu parlamentarnego, B.B. płk. Walerego Ślawka, wygłoszonej w Częstochowie z racji podwójnej, święconej u nas uroczystości odsłonięcia pomnika pierwszego Prezydenta Rzplitej, ś.p. G. Narutowicza i poświęcenia sztandarów Związku Legionistów i Związku Peowiaków.

Przemówienie prezesa W. Ślawka — w skromnej formie wspomnień osobistych z lat konspiracyjnej, rewolucyjnej walki z caratem — przypomina rodowód idei niepodległości. W momencie, gdy idea ta, przekazana narodowi przez duchy powstańców i sybiraków, poczęła wreszcie po latach upadku ducha i prostracji, przybierać kształt realnej pracy i walki, pochwyliły ją i uczyniły swym sztandarem krzepkie dłonie robotniczych mas Częstochowy, Łodzi i Warszawy. Do tej zaiste szczytowej współpracy stał się obok nich ci wszyscy, co reprezentowali w narodzie żywioł młodości, ogarniętej technieniem entuzjazmu, ci wszyscy, dla których instynkt wolności silniejszy był od trzeźwych hasel pozytywizmu i kupieckich kalkulacji na rynki wschodnie. Czwartak studencki i robotnicza izba były kolebką idei walki o niepodległość. Rozwiała ona opłotki doktryny o walce klas, jako jedynym motorze ludzkich działań i jedynym czynnikiem historycznego rozwoju. Idea walki o niepodległość zaprzęgała do swego rydwanu żywioły różnorodne, przekształcała je w nieugięty hufiec bojowników o lepsze jutro Ojczyzny. Józef Piłsudski ujął w więź organizacyjną entuzjazm wszymskiego, co było żywe i młode w narodzie i przepoił obóz walki swą nieugiętą wolą, swą hardą nieustępliwością wobec wroga, ofiarnością i najwyższym losem idealizmu. Z tych poczynań — poprzez przegrana rewolucji 1905 — 1908 — zrodził się Związek Walki Czynnej, zrodziło się bohaterstwo legionów. Niepodległe, zjednoczone państwo stało się udziałem naszego pokolenia.

Obóz walki o wolność steruje dziś nawa niepodległego państwa. Od lat całych, wypełnionych służbą ofiarną i walką, od lat, których stygmatem była bezdomność, więzienie, zsyłka i śmierć, jest ten obóz awangarda obywatelskiego czynu i wiary w słoneczne jutro narodu i państwa. Jest w „Róży” Żeromskiego przedziwna scena, w której jeden z wodzów rewolucji, przebywający w kaźni carskiej, rzuca dumny, radosny niemal okrzyk: „Nikt nademnie!” — w ofierze, w zaprzysiężeniu się sprawie, w trudzie i mecie całego życia. To dumne zawołanie: „Nikt nademnie!” jest znakiem herbowym obozu Marszałka Piłsudskiego. Karta jego walk, trudów i prac w służ-

bie wolności i Ojczyzny to najsławniejszy strzęp historii naszego narodu na przestrzeni ostatnich lat kilkudziesięciu. Ten to obóz ma przedewszystkiem prawo i obowiązek zdobyć krawo niepodległość umacniać, państwo wieść po drogach dalszego rozwoju, uczyć społeczeństwo hasel pracy i ofiary.

Strzelisty gmach naszej niepodległości jest nietyklo opromieniony aureolą zwycięskiej wojny z r. 1920, szeregiem aktów obywatelskiej ofiarności, rozumu stanu i politycznego dalekowszycia, jest równocześnie zbrzydany męczeńską krwią pierwszego Prezydenta Rzplitej ś.p. G. Narutowicza. Zbrodniczy postaw partyjnego zaślepienia, nikczemny apel do anarchicznych instynktów masy wydał swój plon tragiczny. „Polska nietyklo z

przeciwnościami zewnętrznymi borykać się musi”. Obok wroga zewnętrznego sprzysięga się przeciw jutrze państwa rodzima anarchja, warcholstwo prywaty, szaleńcze zaślepienie partyjne. Z temi wadami społeczeństwa zwieść musi bój obóz pracy państwowej, obóz Marszałka Piłsudskiego. Jako rzekł prezes W. Ślawek: „Musimy dać wolnej już Polsce podstawy mocne. Musimy rozbudzić w całym narodzie taką gotowość służenia jej dobru i jej godności, jakiej sami daliśmy kiedyś przykłady.” Zdanie to spełnia dziś obóz pracy państwowej codziennym swym trudem i ofiarną służbą, dumnie dźwigając sztandar „Nikt nademnie!”, sztandar poszarpany salwami kozackich hord na ulicach Warszawy i Częstochowy, owiany kurzawą bitew w dni legjonowej i peowiackiej wojskowej pracy, który powiewa i nad dzisiejszym dniem twórczego mozolu, budującego jutro Polskę. Ra.

RADA LIGI NARODÓW.

Brak zaufania wśród narodów powodem kryzysu gospodarczego. — Jeszcze sprawa rozbrojenia.

GENEWA. — Na przedostatnim posiedzeniu zgromadzenia Rady Ligi Narodów przyjęto rezolucję w sprawie rozbrojenia. Lord Cecil oświadczył, że brak ogólnego zaufania narodów przyczynia się do przewlekania tej sprawy. Delegat Włoch przyłączył się do opinii Anglika w sprawie ograniczenia zbrojeń.

Delegat francuski podkreślał, że podjęta inicjatywa wywołała w delegacji francuskiej, jak również i w innych delegacjach pewne zaniepokojenie, ze względu na trudności, na jakie natrafł kwestja jej wykonania. Nie mniej jednak wyniki debaty, przeprowadzonej na ten temat, były dodatnie. Ostateczna treść rezolucji przedstawia niezaprzeczoną wartość moralną i zdaniem przedstawiciela Francji należy spodziewać się, że zastosowanie się do wezwań, zawartych w rezolucji zostanie wykonane bez trudności w tym sensie, w jakim one zostały zdefiniowane podczas debat trzeciej komisji.

Uchwalona rezolucja podnosi, że głównym źródłem obecnego kryzysu jest brak wzajemnego zaufania pomiędzy narodami i wyrażone jest dalej przekonanie, że wyścig w zbrojeniach prowadziłby w sposób nieunikniony do katastrofy międzynarodowej i socjalnej. Rezolucja odwołuje się do wszystkich, by pomogli stworzyć silną opinię publiczną, sprzyjającą osiągnięciu pomyślnych wyników przez konferencję rozbrojeniową.

Po wizycie Francuzów w Berlinie.

Francusko-niemiecka komisja gospodarcza.

BERLIN. Realnym wynikiem wizyty ministrów francuskich w Berlinie będzie utworzenie komitetu gospodarczego podzielonego na 4 — 5 komisji. W skład komitetu wejdą osobistości świata gospodarczego i finansowego obu krajów. Między innymi przez Niemcy delegowany będzie minister gospodarstwa narodowego, przez Francję minister handlu.

Sprawy kredytowe, na których Niemcom tak bardzo zależy, mają być załatwione w ten sposób, iż Francja zgodzi się na konwersję kredytów krótkoterminowych, których termin spłaty przypada w lutym 1932 r. na kredyty długoterminowe. Skonwertowany kredyt obciążony będzie czterema procent, przy czym roczna amortyzacja ma wynosić 10 procent. Kredyt ma być skonwertowany przy udziale kapitału amerykańskiego.

BERLIN. Wydany po wspólnym po-

dalej rezolucja wyraża przekonanie, że zobowiązanie wszystkich państw niezwiekszania zbrojeń sprzyjałoby stworzeniu atmosfery zaufania, usunięciu rywalizacji zbrojeń i przygotowałoby teren dla powodzenia prac przyszłej konferencji.

Wobec tego 12-te Zgromadzenie Ligi Narodów odwołuje się do państw zaproszonych na przyszłą konferencję rozbrojeniową, by ułatwiły jej pracę przez wstrzymanie się od zbrojeń. W końcu rezolucja Zgromadzenia poleca Radzie Ligi, by nalegała w tym sensie na rządy i domagała się od nich udzielenia odpowiedzi do dnia 1 listopada 1931 r., ze stwierdzeniem czy są one gotowe przyjąć tego rodzaju rozjem na przeciąg 1 roku.

Bezsilność Rady Ligi Narodów wobec zatargu.

GENEWA. — Rada Ligi Narodów zajmowała się wczoraj ponownie konfliktem chińsko-japońskim. Delegat japoński Jozszizawa odrzucił żądanie delegata Chin Alfreda Sze i zaproponował ze swej strony utworzenie komisji, złożonej wyłącznie z Chińczyków i Japończyków dla omówienia spraw ewakuacji Mandżurji. Lord Cecil poparł tę propozycję. Wczoraj odbyło się końcowe posiedzenie Rady Ligi Narodów, na którym omówione zostało zastosowanie artykułu 11 paktu Ligi do zatargu chińsko-japońskiego.

rozumieniu komunikat o naradach ministrów Francji i Niemiec w Berlinie, oraz o zamierzeniu utworzenia francusko-niemieckiego komitetu gospodarczego wskazuje na konieczność współpracy obu tych państw i twierdzi, że porozumienie to nie godzi w interesy innych państw.

Robotnicy w komitecie gospodarczym.

BERLIN. Do francusko-niemieckiego komitetu gospodarczego mają wejść także przedstawiciele organizacji robotniczych obu krajów.

Głosy prasy francuskiej.

PARYŻ. Prasa komentuje z ożywieniem utworzenie niemiecko-francuskiej komisji gospodarczej. „Petit Parisien” stwierdza, że utworzenie komisji jest

pierwszą oznaką dobrej woli. Nic więcej stać się nie mogło. Jest to sprawa przyszłości, która jest uzależniona od postępowania i dobrej woli Niemiec. Niemcy domagają się zaufania, ale muszą nań zasłużyć. „Petit Journal” podkreśla, że sprawa odszkodowań i możliwości kredytowych Niemiec nie była poruszona. Stanowisko Laval'a i Brianda nie pozostawia żadnej wątpliwości, że problem reparacji i kredytów znajduje się poza sferą kompetencji komitetu francusko-niemieckiego. Francja nie pozwoli na kwestjonowanie układów pokojowych i jest gotowa udzielić pomocy kredytowej Niemcom na warunkach, wyluszczonej w lipcu w Paryżu. „Ordre” pisze, że Locarno zostało potępione i że Francja jest obecnie arbitrem Europy. „Echo de Paris” stwierdza w zakończeniu, iż Niemcy mają dowód, że w dniu, w którym wyrzekną się dążeń do obalenia istniejącego porządku, spotkają u swego boku Francuzów, jako uczelwych kontrahentów, pragnących zakończyć odwieczną walkę, a nie dążących bynajmniej do ponizania wielkiego narodu.

„Matin” podkreśla, że problemat reparacji jest wyłączony z kompetencji francusko-niemieckiego komitetu, który posiada charakter doradczy i którego zadanie nie będzie wcale łatwe. Wedle przewidywań na czele komitetu ze strony francuskiej stanie nowy podsekretarz stanu gospodarstwa narodowego, C. P. Gignoux.

Omawiano także sprawy polityczne.

BERLIN. Rozmowy premiera Laval'a i Brianda z kierującymi politykami Rzeszy nie ograniczyły się jedynie do spraw gospodarczych i jak twierdzą wtajemniczeni, dotyczyły także spraw polityki europejskiej, zwłaszcza wschodniej granicy Niemiec. Bliższych szczegółów brak.

Francuzi opuścili Berlin.

BERLIN. Laval i Briand opuścili wczoraj rano Berlin po dwudniowym pobycie. Na ulicach, prowadzących do dworca, zgromadziło się kilkadziesiąt osób, które wznosiły okrzyki na cześć pokoju. W salonach recepcyjnych dworca ministrowie odbyli dłuższą rozmowę z Brüningiem i Curtiusem.

Grożba powstania w Kłajpedzie?

Hitlerowcy mają opornować sytuację w mieście portowym Litwy — Sensacyjne rewelacje „Dziennika Wileńskiego”.

WILNO. „Dziennik Wileński” zamieszcza następującą korespondencję z Litwy: Władze litewskie zwróciły uwagę na niepokojący objaw w Kłajpedzie. Do okręgu kłajpedzkiego poczęli dostawać się drogą nielegalną hitlerowcy, narazie nie ujawniając niczem swej działalności. Przybywanie w coraz to większej ilości hitlerowców z Prus Wschodnich robi wrażenie planowej akcji. W Kownie przypuszczają, że hitlerowcy chcą wywołać powstanie w okręgu kłajpedzkim na rzecz oderwania Kłajpedy od Litwy. Wobec zrozumiałego zaniepokojenia w kołach rządowych Litwy, premier Tubialis wydelegował do okręgu kłajpedzkiego specjalną komisję z dyrektorem departamentu ochrony obywateli Nowaksem na czele.

Komisja objęła granicę litewsko-pruską i stwierdziła, że granica ta jest bardzo luźno obsadzona, co daje możliwość przekradania się bez większych trudności na terytorjum Litwy. W wyniku inspekcji wydane zostało zarządzenie zwiększające znacznie ilość straż granicznej. Niektóre, najbardziej niebezpieczne odcinki graniczne, zostały całkowicie zamknięte.

